

Τοῦ βίον ἐκρυψαν θεοὶ ἀνδράβιν ὑψημέδοντες.
 Πᾶσα γὰρ ἐγράβη καὶ ἐπὶ ἤραθ' ἐνί,
 ὣς τέ βε κ' ἐφ' ἐπ' αὐτοῦ ἔχειν καὶ ἀεγρον' ἐόντα.
 Κατωνῶ ὑπὸς θήβη ἀντίκα πηδαλίον,
 Ἔσγα βοῶν δ' ἀπόλοτο καὶ ἠπτόνων ταλαεγγύων.
 Ἀλλὰ χολωδάμενος Ζεὺς κατέκρυψε Πρεβίη,
 ὅτι μιν ἔξαπάτησε Περσηθεὺς ἀγκυλομήτης.
 τόννεκ' ἄς' ἀνθρώπου λήβατο λυγρὰ ἀχρ.
 κρύψε δὲ πύξ, τὸ μὲν αὖθις εὖς παῖς Ἰαπετοῖο
 ρηπίοντος ὑπαὶ Ζηνὸς ἔκλεψε Ἐσοτῆς
 ἐν κοίλῳ γασθρῆκι, λαθὼν Δία περσιμέσαντων.
 τὸν δὲ χολωδάμενος Ζεὺς προβέβη Μεσοῖδος.
 Ἰαπετιονίδη, πάντων πρὸς ῥήδεα εἰδώς,
 χαίρεις πῶς κλέψης, κ' ἠπεροπύνας ἐπέ.
 Σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράβιν ἐββορένοισι.
 τοῖς κακὸν ἀντὶ πύξος δώσω, ἅπαντες ἔρῳ
 ἢ κατὰ νόον τέρπονται, εἰὼ κακὸν ἀναγαγῶντες.
 ὣς ἔφατ', ἐυνοῖης ἐκ δ' ἐυέλαββε θεός.
 ἠφαισον δ' ἐκέλευθεν, ὕδα γῆν ὅτι τάχιστα
 φύγει, ἀνθρώπου τὴν ὄψα ἐν δὲ θέρω,
 καὶ δένος, ἀθανάτης δὲ θεᾶς εἰς ὤψα εἰδκείν
 πασθενικᾶς, ἀγανά χήρῆα. Πάλλὰ δ' ἀτάς
 Ἔσγα διδακτῆβαι πολυδαίδαλος ἔσῳ ὑφαίνειν,
 καὶ χάριν ἀρβυλάει τῆ κεφαλῆ παρῆην,
 καὶ πόθον ἀργαλέον, καὶ γχοπόνοισ μελεδῶνας.
 ἐν δὲ νόον κύνειον κ' ἠθεα Πάυλα θέμεν
 Ἐρμείην ἠγῶγε διάκτορον Ἀργεῖόντην.
 ὣς φάτο· πείδοται ἧ δὲ ἀνακτὴ Διὶ.
 Ἀντίκα δ' ἐκ γαίης πλάββε κλυτὸς Ἀρβυλάειος
 πασθενικῆ ἴκελον, βουλομένοιο Διός.
 Ζῶβε δὲ καὶ κόβρηθε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη.
 ἠηθὶ δὲ ἧ πειθῶ, τρεῖς χάριτες τε θεαί
 Ὀσποις χενδεῖος ἔθεβαν χροῖ. ἠηθὶ δὲ τήγυε
 ἔστειρον αἶ ὦσα ἀνθεβιν ἑρασιναίς.

Πᾶσα δὲ δι χ
 οὐ δ' ἀγα
 ψένδα, ἀντιλί
 τῆσι Διός
 ἔθηκε θεῶν κ
 Πανδύων
 Δῶρον ἐδῶκε
 ἄντας ἐ
 εἰς ἔπιληθ
 Δῶρον αἶ
 ὄνδ' ἔπιληθ
 μὴ δῶκε
 Ἄλλ' ἀποπέ
 Δεξάμεν
 Πρὶν μὲν γ
 ἠόβην
 Μούων τ'
 Τησάβε
 Ἄλλὰ γυνή
 ἔβκεδα
 Μούη δ' α
 ἔρδον
 ἔξέπη πο
 ἠηθὶ
 Ἄλλὰ δὲ
 πλείη
 Μούος δ'
 ποτᾶ
 Σιγῆ. ἐπο
 οὐτω